

TORBEN SONDERGARD

PONOVNO KRŠTENJE I OSLOBOĐENJE

„Ponovno krštenje i oslobođenje“

Torben Sondergard © 2016

Za još učenja Torbena Sondergarda, uključujući MP3, DVD i knjige,
idite na www.torbensondergaard.com

Za dalje informacije pišite na mail@torbensondergaard.com

Uredili: Dženet Alen, Brenda Tačer i Zvanet Mulder

Ponovno krštenje i oslobođenje

Torben Sondergard

Predgovor

Ova brošura je nastala iz jedne serije neformalnih učenja u kafeu u Danskoj. Serija je nazvana „Razgovori u kafeu“ i dostupna je onlajn. Brošura je napisana na osnovu transkripta videa nazvanog „Ponovno krštenje“.

U ovoj brošuri ću govoriti o krštenju i ponovnom krštenju. Govoriću o krštavanju drugi put, treći i četvrti put. Govoriću o oslobođenju i isterivanju demona tokom krštenja. Znam da ljudi postavljaju pitanja u vezi sa tim.

Ova brošura ne predstavlja kompletno učenje o krštenju i oslobođenju. Više je uvod i svedočanstvo o snazi krštenja i slobodi koju imamo u Hristu.

Ipak, uveren sam da će ona doneti slobodu mnogima koji još uvek žive kao robovi greha.

Vrlo sam zahvalan ljudima koji su pomagali sa transkribovanjem, korigovanjem i uređivanjem teksta, čineći ga dostupnim i blagoslovom za hiljade čitalaca širom sveta.

Blagoslovi, Torben Sondergard

Koje krštenje?

Prvo, govorićemo o ponovnom krštavanju. Da li je dovoljno biti kršten jedanput ili je nekada potrebno da se krstimo drugi ili čak i treći put? U Bibliji postoji tekst u Poslanici Efescima, glava 4, stih 5, koji kaže da je jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, jedan Bog i jedan Otac. Dakle, kaže da postoji samo jedno krštenje, i to je ono u šta mi verujemo. Znam da mnogi ljudi uzmu to i kažu da najgori greh koji ikada možeš počinuti je da se krstiš ponovo.

Slažem se da bi trebali da se krstimo jedanput, ali takođe bi trebali da pitamo: „šta je krštenje“, jer u Bibliji, zapravo, vidimo primere ljudi koji su se krstili drugi put.

U Delima apostolskim, glavi 19, čitate kako je Pavle krstio ljude ponovo. Krstio je ljude koji je Jovan već krstio. Oni su bili kršteni, ali je bilo potrebno da se krste ponovo u Isusa Hrista (svaki put kada se u Bibliji koristi izraz „u ime Isusa“, to je krštenje u vodi u Isusa Hrista). Dakle, Pavle se nije plašio da krsti ljude ponovo. On je znao da postoji samo jedno krštenje, ali da je važno da to bude pravo krštenje. Današnje pitanje je: šta je pravo krštenje? Mi smo krstili mnoge ljude „ponovo“, koji su bili kršteni kao bebe u Luteranskoj ili Katoličkoj crkvi. Ja sam bio kršten

„ponovo“, zato što nisam priznavao krštenje u Luteranskoj crkvi kao pravo krštenje.

Ne priznajem krštenje u Katoličkoj crkvi kao pravo krštenje. To je zbog toga što krštenje treba da bude od tvoje sopstvene vere, pošto ste se pokajali. Kada sam bio kršten kao beba u Luteranskoj crkvi, nisam imao veru u Boga. To nije bila moja sopstvena odluka. Nisam poznavao svoj greh i nisam se pokajao za svoj greh. A krštenje je potapanje u vodu, kao što čitamo u Bibliji. Zato, to nije bilo biblijsko krštenje, bez obzira što ga zovemo „krštenje“.

Pravo krštenje

Šta je sa ostalim crkvama danas? Šta je sa pentakostalnim crkvama? Našim baptističkim crkvama? Istina je da smo mnoge ljude krstili „ponovo“. Ja sam krstio toliko mnogo ljudi ponovo, ali normalno to ne zovem „krštavanjem ponovo“ i ne zovem to „re-krštavanjem“. Zašto? Zato što ne priznajemo da je prvo krštenje koje su imali bilo istinsko krštenje. To nije bilo krštenje, makar ga mi i zvali krštenje. Bog nije priznao prvo krštenje koje su ovi ljudi imali kao pravo krštenje. Ono što je potrebno da razumemo jeste - da bi krštenje bilo istinsko krštenje, morate se pokajati, priznati svoj greh i

priznati da ste prljavi. Onda to morate učiniti od svoje sopstvene vere, a ne zato što neko misli da je to dobra ideja ili zato što ste odrasli u takvoj tradiciji. Ono što danas vidimo je da se mnogi ljudi krštavaju zato što veruju u Boga i žele da budu članovi crkve.

Da, oni misle da je to jedan čin u ime Isusa, ali nemaju pokajničko srce. Oni u to ne zalažu zaista svoju veru, već to čine zato što im je rečeno to da urade. Čine to jer misle da je to dobro učiniti, ali nisu došli do razumevanja toga šta je greh i šta je pokajanje za greh. Još uvek ne razumeju da je potrebno da speru svoje grehe. Kada imam sastanke i događaje, veoma, veoma često krštavam ljude „ponovo“. Pre nego što ih krstim ponovo, takođe im kažem: „Ako zaista želite sada da se krstite, morate promeniti svoje svedočanstvo. Morate priznati da krštenje koje ste imali ranije nije bilo pravo krštenje, jer u suprotnom, ne želimo da vas krstimo.“

Kada sam ja bio kršten drugi put, nisam priznao svoje prvo krštenje kao pravo krštenje.

Ne verujem da ljudi treba da se krštavaju ponovo, i ponovo, i ponovo. Postoji samo jedno krštenje i to je pravo krštenje u ime Isusa Hrista za oprostjenje naših greha.

Želim da kažem da mi verujemo u jedno krštenje i da je jedno krštenje zaista važno. Mi NE krštavamo ljude ponovo zato što se ljudi bore sa različitim stvarima ili da bi dobili nova otkrovenja.

Nije to tako da se oni, nedugo zatim, pokaju za nove stvari, i onda je potrebno da se krste ponovo, i ponovo, i ponovo, i ponovo. Ne, postoji samo jedno krštenje, ali da bi to krštenje bilo zaista krštenje, potrebno je da ljudi priznaju svoj greh i predaju svoj život Isusu.

Mnogima krštenim u slobodnim crkvama, pentakostalnim crkvama ili baptističkim crkvama potrebno je da se krste ponovo. Ako ste kršteni kao novorođenče u Luteranskoj ili Katoličkoj crkvi ili „kršteni“ u mormonskoj crkvi ili kod Jehovinih svedoka, mi to ne priznajemo kao istinsko krštenje. Onda je potrebno da se krstite u Isusa prvi put.

Ko će biti kršten ponovo ili ne, zavisi od toga da li ste se pokajali pre toga i razumeli šta je greh. Zato što je to pokajanje prema Bogu i vera u Isusa koja krštenje čini pravim krštenjem.

DEMONI I KRŠTENJE

Druga stvar – šta je sa demonima? Mnogi ljudi su bili oslobođeni demona kada ih isteramo tokom krštenja. Ljudi mi kažu: „Ali to nije napisano u Bibliji!“

Imamo Dela apostolska u kojima čitamo o ranoj crkvi i to je jedino mesto u Bibliji gde čitamo o tome kako su ljudi bili krštavani. Ima pomena o tome, ali se ne zalazi u detalje šta se stvarno dešavalo. Na primer, na Pedesetnici, Petar je rekao: „Pokajte se i krstite se i primićete Svetoga Duha.“ Iz Dela znamo da je svako ko je primio Svetog Duha govorio u jezicima. Da li uvek čitamo kako se to iznenada ispoljavalo ili kako su govorili u jezicima? Ne. Ne čitamo svaki put o ispoljavanju. Na primer, kada čitamo u poglavlju 2 Dela o tri hiljade koji su bili kršteni, ne čitamo o tome kako su bili kršteni, da li su bili kršteni ka napred ili ka nazad ili dole. Ne čitamo o tome da li je bilo 3000 odjednom ili jedan po jedan. Ne čitamo o tome da li je bilo ispoljavanja ili nije bilo ispoljavanja. To iz Biblije nije jasno, ali Biblija jasno kaže da treba da isterujemo demone. Možemo isterivati demone pre krštenja, možemo isterivati demone tokom krštenja ili posle krštenja. Radimo sve.

Isterivanje demona tokom krštenja je često snažnije zato što osoba umire sa Hristom i ustaje sa Hristom,

pa zašto onda to ne uraditi odmah, kada je sila u tome? Verujem da su u ranoj crkvi to radili na takav način, jer se nisu bojali da isteruju demone, kao što je slučaj sa mnogim ljudima u današnjim crkvama. Zato je moj odgovor: radimo to.

Kada ljudi izađu iz vode, molite se kao da tamo jeste demon i naredite tom demonu da ode, ako postoji neka manifestacija. Mnogo puta ćete videti da kada je tamo demon, on mora da napusti tu osobu i ta osoba će doživeti slobodu. Često ćete videti da nema ničega. Zašto? Zato što nema svako demona.

Nadam se da je ovo odgovorilo na neka od pitanja o ponovnom krštavanju i isterivanju demona tokom samog krštavanja.

Bog vas blagoslovio.

Torben Sondergard